

عنوان مقاله:

زمان بندی ماشین های موازی نامرتب با در نظر گرفتن زمان آماده سازی وابسته به توالی کارها، دسترسی محدود به ماشین ها و اثرات زوال پذیری و یادگیری

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مهندسی صنایع، مدیریت و حسابداری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسین عموزاد خلیلی - عضو هیئت علمی گروه مهندسی صنایع، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

حامد جعفر زنجانی - عضو هیئت علمی گروه مهندسی صنایع، واحد نراق، دانشگاه آزاد اسلامی، نراق، ایران

مهدی فکوری - دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی صنایع، واحد نراق، دانشگاه آزاد اسلامی، نراق، ایران

خلاصه مقاله:

زمان بندی به معنی تخصیص مجموعه ای از کارها به مجموعه ای از ماشین ها با در نظر گرفتن محدودیت های عملیاتی به منظور دستیابی به استفاده بهینه از منابع موجود می باشد. در واقع زمان بندی نوعی فعالیت تصمیم گیری است که با هدف بهینه سازی یک و یا چند هدف انجام می گیرد. در این پایان نامه قصد بررسی کامل و دقیق مسئله زمان بندی ماشین های موازی نامرتب با در نظر گرفتن محدودیت های زمان آماده سازی وابسته به توالی کارها، دسترسی محدود به ماشین ها و اثرات زوال پذیری و یادگیری با هدف کمینه سازی بیشینه زمان تکمیل کارها را داریم. برای این منظور یک مدل برنامه ریزی عدد صحیح مختلط جدید برای مسئله یاد شده ارائه می شود. همچنین از الگوریتم های فراابتکاری شامل الگوریتم ژنتیک و الگوریتم شبیه ساری تبرید به منظور حل در مقیاس های کاربردی استفاده می شود.

کلمات کلیدی:

زمان بندی ماشین موازی - اثرات زوال پذیری و یادگیری - الگوریتم ژنتیک - الگوریتم شبیه سازی تبرید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/502620>

